

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 32Cob/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219204329
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2219204329.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Terézie Mecelovej a členov senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a JUDr. Róberta Foltána, vo veci žalobkyne: Wertheim T, s.r.o., Kračanská cesta 49, Dunajská Streda, IČO: 47 618 248, zastúpenej: AK Olekšáková s.r.o., Jégého 12, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 139 568, proti žalovanej: DARUTIL, s.r.o., Bratislavská 14, Dunajská Streda, IČO: 36 253 171, zastúpenej: LEGATE, s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, IČO: 35 846 909, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda z 2. decembra 2019 č. k. 11Cb/57/2019-93, v spojení s opravným uznesením zo 6. februára 2020 č. k. 11Cb/57/2019-307, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, v ktorej zriadil záložné právo v prospech žalobkyne, na nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovanej, vedenej Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, pre k. ú. T. S., obec S., stavba postavená na parc. č. 2544/10, sklad so súp. č. 1633, na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobkyne vo výške 543.281,11 eur s príslušenstvom, p o t v r d z u j e.

II. Vo zvyšnej napadnutej vyhovujúcej časti uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

IV. Žalobkyni priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie I. nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadil záložné právo v prospech žalobkyne Wertheim T, s.r.o., Dunajská Streda, Kračanská cesta 49, IČO: 47 618 248, na nehnuteľnostiach vo výlučnom vlastníctve žalovanej DARUTIL s.r.o., Dunajská Streda, Bratislavská 14, IČO: 36 253 171, vedených Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor, na LV č. XXXX, pre k. ú. T. S., obce S., pozemok na parc. č. 2829 „ostatná plocha“ vo výmere 20.071 m², evidovaný na katastrálnej mape ako parcela registra „C“ a na LV č. XXXX, pre k. ú. T. S., obce S., stavba na parc. č. 2544/10, sklad so súp. č. 1633, na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobkyne vo výške 543.281,11 eur s príslušenstvom, II. vo zvyšnej časti návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol, III. žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal, IV. žalobkyni uložil povinnosť do 30 dní od doručenia zabezpečovacieho opatrenia podať proti žalovanej na príslušnom súde žalobu vo veci samej, a to žalobu na plnenie o zaplatenie 543.281,11 eur. Rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 324 ods. 1, § 332 ods. 1, § 343 ods. 1 až 3, § 344, § 336 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

Vecne dôvodil, že žalobkyňa sa návrhom zo dňa 12.11.2019 domáhala voči žalovanej nariadenia zabezpečovacieho opatrenia na nehnuteľnostiach vo výlučnom vlastníctve žalovanej a na pohľadávkach

žalovanej voči spoločnosti U.S. Steel Košice, s.r.o., IČO: 36 199 222, na zabezpečenie peňažnej pohľadávky vo výške 543.281,11 eur. Žalobkyňa návrh odôvodnila tým, že ako právna nástupkyňa spoločnosti Wertheim, s.r.o., IČO: 00 683 990 ako dodávateľ a žalovaná ako odberateľ uzatvorili kúpnu zmluvu, na základe ktorej žalovaná odkúpila od žalobkyne kovový odpad za podmienok dojednaných v kúpnej zmluve. Ku dňu podania návrhu predstavovali neuhradené peňažné pohľadávky žalobkyne voči žalovanej sumu vo výške 543.281,11 eur. Žalobkyňa poukázala na výšku tejto pohľadávky a tvrdila, že v danom prípade je osvedčená základná podmienka zriadenia sudcovského záložného práva, keďže výška dlhu žalovanej predstavuje 50 % predpokladaných obrátov medzi žalobkyňou a žalovanou, pričom taký rozsah dlhov žalovanej už predstavuje reálnu hrozbu pre samotné podnikanie žalobkyne, ktorá je jedným z najväčších zamestnávateľov v regióne (zamestnáva vyše 1.000 zamestnancov) a na jej podnikaní je závislých niekoľko ďalších spoločností. Žalobkyňa disponovala informáciou o prepúšťaní väčšieho množstva zamestnancov žalovanou. Finančná situácia žalovanej podľa poslednej účtovnej závierky za rok 2018 nasvedčuje tomu, že žalovaná je platobne neschopná (k 31.12.2018 predstavovali pohľadávky žalovanej z obchodného styku po lehote splatnosti výšku 224.085 eur a záväzky po lehote splatnosti sumu vo výške 1.137.448,78 eur). Podľa účtovných závierok sa žalovaná nachádza vo finančne nepriaznivej situácii, keď objem jej splatných záväzkov presahuje minimálne 6-násobok objemu jej splatných pohľadávok. Takáto situácia je pre žalovanú dlhodobo neudržateľná. Preto tu existuje dôvodná obava, že žalovaná sa zbaví, resp. bude nútená sa zbaviť majetku, čo môže významne ovplyvniť vymožiteľnosť pohľadávky žalobkyne. Dodala, že ohrozenie exekúcie môže spočívať v akejkoľvek činnosti alebo aj v nečinnosti povinného s negatívnym kvantitatívnym dopadom na exekvovateľný majetok dlžníka ako aj s kvalitatívnym dopadom na takýto majetok. Žalovaná nepodniká žiadne úkony na odvrátenie stavu, v ktorom sa nachádza, a teda nekoná s odbornou starostlivosťou. Súd prvej inštancie konštatoval, že návrh žalobkyne bol v časti zriadenia sudcovského záložného práva k nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve žalovanej dôvodný, keď žalobkyňa listinnými dôkazmi (faktúry z obdobia od 5/2019 do 10/2019, vážne lístky, výpis z obchodného registra, kúpna zmluva z 15.3.2005, dohoda ku kúpnej zmluve z 1.10.2012, príloha ku kúpnej zmluve z 1.10.2012, výpisy z LV, poznámky k individuálnej účtovnej uzávierke žalovanej) osvedčila, že medzi ňou a žalovanou vznikol obchodnoprávny vzťah, ktorý trvá doposiaľ, avšak žalovaná od mája 2019 prestala plniť povinnosti vyplývajúce zo zmluvného vzťahu. Z uvedeného titulu vznikla peňažná pohľadávka žalobkyne voči žalovanej vo výške 543.281,11 eur. Dôvodná obava, že prípadná exekúcia by mohla byť ohrozená, bola naplnená najmä z dôvodu správania žalovanej, ktorá svoje záväzky dlhodobo neplní, ich uspokojenie odďaľuje, čím okrem zmluvných povinností porušuje aj zásady poctivého obchodného styku. Súd prvej inštancie uviedol, že predmetné nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovanej sú t. č. zaťažené bankovým záložným právom a záložným právom v prospech Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky. Samotná výška pohľadávky 543.281,11 eur s príslušenstvom je proporcionálne dostatočne vysokou finančnou pohľadávkou odôvodňujúcou nariadenie navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia, čím sa preventívne zabezpečí, aby sa nesťažila alebo úplne neznemožnila ochrana práva žalobkyne v rámci konania vo veci samej (rešpektujúc zásadu a požiadavku primeranosti zásahov do majetkových pomerov strany sporu; pričom v žiadnom prípade nevznikne zjavný nepomer z hľadiska rozsahu zabezpečenia). Žalobkyňa v danom prípade osvedčila a je to aj všeobecne známou skutočnosťou, že je jedným z najväčších zamestnávateľov v regióne, pričom jej pohľadávky voči spoločnosti žalovanej už dosiahli taký rozsah, ktorý môže mať negatívny dopad na samotné podnikanie žalobkyne. Proporcionalita zabezpečovacieho opatrenia je zachovaná s poukazom na výšku pohľadávky žalobkyne a žalobkyňou označenej hodnoty založených nehnuteľností po zohľadnení už zriadených záložných práv. Zriadením záložného práva na predmetné nehnuteľnosti sa nijakým spôsobom nezasiahne do užívacích práv žalovanej. V tejto časti preto návrhu žalobkyne vyhovel. Návrh žalobkyne v časti zriadenia záložného práva k pohľadávkam žalovanej voči spoločnosti U.S. Steel Košice, s.r.o., súd prvej inštancie zamietol dovodiac, že pohľadávky žalovanej v rámci „inej majetkovej hodnoty“ sú síce spôsobilým predmetom záložného práva, avšak žalobkyňa pohľadávku žalovanej voči spoločnosti U.S. Steel Košice, s.r.o., ktorá má byť predmetom záložného práva riadne neidentifikovala a nekonkretizovala. Žalobkyňa svoj návrh v časti zriadenia sudcovského záložného práva k pohľadávkam žalovanej voči spoločnosti U.S. Steel Košice, s.r.o., neosvedčila. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie odôvodnil právne ustanovením § 255 ods. 2 CSP, vecne čiastočným úspechom resp. čiastočným neúspechom žalobkyne a taktiež žalovanej v rozsahu 50 %.

2. Proti tomuto uzneseniu zjavne vo vyhovujúcej časti podala včas odvolanie žalovaná s návrhom na jeho zrušenie a zastavenie konania. Alternatívne navrhla zmenu napadnutého uznesenia zamietnutím

návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu. Odvolanie odôvodnila § 365 ods. 1 písm. a/, f/, h/ CSP.

Žalovaná namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne. Poukázala na to, že v návrhu bola žalobkyňa označená identifikačným číslom „00 683 990“, ktoré bolo pridelené spoločnosti Wertheim, s.r.o., a tá bola z obchodného registra vymazaná 9.1.2019 (zanikla rozdelením, jej právnymi nástupcami sú spoločnosti WERTHEIM Administration, s.r.o., WERTHEIM Production s.r.o., a Wertheim T, s.r.o.). V tejto súvislosti dala do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obdo V 4/2005. Konanie malo byť v danom prípade zastavené pre neodstrániteľnú vadu konania. Žalovaná poukázala i na to, že spoločnosť Wertheim T, s.r.o., IČO: 47 618 248, nie je ani možné automaticky považovať za právnu nástupkyňu žalobkyne.

Žalovaná poprela tvrdenie žalobkyne, že v súčasnosti prepúšťa väčšie množstvo zamestnancov. Uviedla, že síce ukončila pracovný pomer s dvomi vodičmi, avšak do pracovného pomeru nových dvoch vodičov prijala. Nesprávny záver o platobnej neschopnosti žalobkyňa vyvodzovala len zo skutočnosti, že v účtovnej závierke za rok 2018 (v časti poznámky) žalovaná uviedla sumu svojich splatných pohľadávok 224.085 eur a svojich splatných záväzkov 1.137.448,78 eur. Žalobkyňa však neidentifikovala ďalšieho veriteľa, ktorý by mal voči žalovanej pohľadávku 30 dní po lehote splatnosti a nepreukázala ani netvrdila okolnosti, že by žalovaná nebola schopná svoje záväzky skutočne splniť. Podľa poznámok k účtovnej závierke žalovanej za rok 2018 evidovala síce pohľadávky po lehote splatnosti v sume 224.085,25 eur, avšak tiež krátkodobé pohľadávky v lehote splatnosti v sume 1.262.694,99 eur, teda spolu krátkodobé pohľadávky v sume 1.486.780,24 eur. Celková suma záväzkov žalovanej k 31.12.2018 predstavovala sumu 1.431.597,78 eur, teda suma pohľadávok prevyšovala sumu záväzkov žalovanej o viac ako 55.000 eur. Za nepravdivé tiež žalovaná označila tvrdenie žalobkyne, že žalovaná od mája 2019 prestala plniť svoje povinnosti zo zmluvného vzťahu. Žalovaná si svoje povinnosti z kúpnej zmluvy z 1.8.2008 riadne plnila, celkovo za rok 2019 zaplatila žalobkyni faktúry vo výške 1.063.154,04 eur (pričom len od mája 2019 uhradila sumu 474.588 eur). Výška dlhu žalovanej voči žalobkyni ku dňu podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia preto nemôže byť správna.

Uviedla, že kúpnu zmluvu zo dňa 15.3.2005 uzatvorila žalovaná so spoločnosťou Wertheim, s.r.o., IČO: 00 683 990 a nie so žalobkyňou. V konaní nebolo preukázané, že žalobkyňa je právnou nástupkyňou tejto spoločnosti. Súd prvej inštancie nemohol mať za osvedčené, že medzi stranami existuje zmluvný vzťah.

Žalobkyňa nepreukázala obavu z ohrozenia budúcej exekúcie. Žalovaná totiž nevykonáva žiadne úkony smerujúce k sťaženiu ani k zmareniu budúcej novej exekúcie. Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX a XXXX žalovaná nescudzuje, nezaťažuje, nijako s nimi nenakladá a nemá tak v úmysle ani urobiť. Existujúce záväzky žalovanej jej ani neumožňujú s nehnuteľnosťami nakladať.

Na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX je zriadené záložné právo v prospech Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), zabezpečujúce pohľadávky ministerstva zo zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. 009/4.1MP/2013 z 12.3.2013 (žalovanej bol poskytnutý nenávratný finančný príspevok 1.319.722,13 eur). V zmysle tejto zmluvy žalovaná nemôže bez predchádzajúceho písomného súhlasu ministerstva zriadiť k zálohu vecné bremeno, ďalšie záložné právo, alebo obdobné právo, ktoré by sťažovalo výkon práv záložného veriteľa. Nariadenie zabezpečovacieho opatrenia predstavuje podstatné porušenie zmluvy zo strany žalovanej, čoho následkom bude povinnosť žalovanej vrátiť ministerstvu nenávratný finančný príspevok.

Na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX viazne záložné právo v prospech J. W. I. H. Y. X. a.s., pobočka zahraničnej banky. Predmetné záložné právo v zmysle zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 000287B/CORP/2014 zo 6.8.2014 zabezpečuje pohľadávky banky voči žalovanej zo zmlúv o úvere č. 000287/CORP/2014, 000288/CORP/2014 a 000289/CORP/2014 zo 6.8.2014, na základe ktorých banka poskytla žalovanej úvery v celkovej výške 461.565,02 eur, 445.322 eur a 1.319.722 eur. V súčasnosti stále nie je úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy č. 000287/CORP/2014 splatený. V zmysle obchodných podmienok banky, banka môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru aj v prípade, ak proti žalovanej je akýmkoľvek jej veriteľom začatý súdny spor alebo podobné konanie alebo viacero konaní o zaplatenie zmluvného alebo mimozmluvného záväzku v sume viac ako 10 % zostatku úveru alebo aj menšej, ktorej jednorazové zaplatenie ohrozuje plnenie záväzku žalovanej voči banke alebo jej najbližšej splátky, alebo ak existuje exekučný titul zaväzujúci žalovanú na takúto sumu, alebo bola proti žalovanej začatá exekúcia alebo iné konanie alebo viacero konaní na nútené vymożenie takejto sumy peňažnej povinnosti, vrátane núteného zaplatenia daní, ciel, odvodov, pokút a podobných platieb, alebo ak existuje iný varovný signál týkajúci sa takejto sumy. Oznamením o predčasnej splatnosti žalovanej hrozí, že bude povinná zaplatiť celú istinu zostávajúceho úveru s príslušenstvom ešte pred termínom splatnosti úveru dohodnutého v úverovej zmluve (20.5.2020).

Na základe uvedeného sa žalovaná domnieva, že nariadením zabezpečovacieho opatrenia nebol dodržaný princíp proporcionality. Zriadenie sudcovského záložného práva a vedenie súdneho konania voči žalovanej ohrozuje žalovanú v značnej miere, keďže jej hrozí vznik nových záväzkov. Hrozí jej teda vznik ujmy v niekoľkonásobne vyššej výške ako je pohľadávka žalobkyne. Žalovaná ďalej tvrdila, že žalobkyňa si neplní svoje povinnosti a jej konanie považovala v rozpore s poctivým obchodným stykom. Žalovaná je síce v omeškaní s úhradou niektorých faktúr žalobkyňi, avšak k uvedenému stavu prispela aj samotná žalobkyňa tým, že si prestala plniť svoje povinnosti z kúpnej zmluvy z 1.8.2008. Žalovaná bola po celý čas zmluvnej spolupráce pravidelne v omeškaní s časťou splatných faktúr, ktoré ale vždy riadne uhradila. Nešlo o náhlu zmenu pomerov medzi zmluvnými stranami, žalobkyňa uvedený stav dlhodobo tolerovala. Omeškanie žalovanej s úhradou splatných faktúr včas bolo spôsobené nedostatočnou platobnou disciplínou jej odberateľov, ako aj skutočnosťou, že žalobkyňa dlhodobo dodávala kovový šrot žalovanej za cenu, ktorá je vyššia ako obvyklá cena železného šrotu a nezohľadňuje náklady žalovanej s dopravou a manipuláciou. Situáciu sa viackrát snažila žalovaná riešiť dohodou o zmene ceny, avšak žalobkyňa s uvedeným riešením nesúhlasila a odmietla rokovať o jej znížení. Žalobkyňa situáciu navyše zhoršila tým, keď v rozpore s platnou a účinnou kúpnu zmluvou bez dodržania 24-mesačnej výpovednej lehoty prestala plniť kontajnery žalovanej vo svojej prevádzke, čo bezprostredne ohrozuje ďalšiu podnikateľskú činnosť žalovanej a zmluvné vzťahy s jej odberateľmi. Konanie žalobkyne voči žalovanej spojené s podaním nedôvodného návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia napĺňa znaky nepoctivého obchodného styku a takéto konanie v zmysle § 265 Obchodného zákonníka nepožíva právnu ochranu.

3. Žalobkyňa navrhla uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Existencia peňažnej pohľadávky, ktorej sa má poskytnúť predbežná ochrana, je potvrdená platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica z 29.11.2019 sp. zn. 31Up/1658/2019, právoplatným dňa 18.12.2019, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť, aby zaplatila žalobkyňi 543.281,11 eur s príslušenstvom (žalovaná proti predmetnému platobnému rozkazu odpor nepodalala). Existencia splatnej peňažnej pohľadávky žalobkyňi voči žalovanej bola v návrhu dostatočne preukázaná vystavenými faktúrami, rovnako tak existencia zmluvného vzťahu. Skutočnosť, že žalobkyňa ako dôkaz o existencii zmluvného vzťahu omylom predložila kúpnu zmluvu z 15.3.2005, namiesto kúpnej zmluvy z 1.8.2008 nemá na záver súdu o existencii nároku žalobkyne žiadny vplyv. V danom prípade existuje obava z budúceho zmarenia exekúcie. Žalovaná je jednoznačne platobne neschopná a zloženie majetku žalovanej nie je dostatočne likvidné na to, aby uspokojila splatné záväzky. Zriadenie sudcovského záložného práva chráni žalobkyňu a zabezpečuje vymoženie jej splatných pohľadávok aj v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok žalovanej ako jediný možný právny inštitút. Vo vzťahu k proporcionalite považovala námietky žalovanej za nedôvodné. K tvrdeniu žalovanej ohľadom neplnenia si povinností žalobkyňu z kúpnej zmluvy uviedla, že toto nie je predmetom tohto konania a nemôže to mať vplyv na rozhodnutie vo veci. Žalobkyňa sa nikdy nezaviazala dodávať všetok kovový dopad zo svojej prevádzky žalovanej a kúpna zmluva neobsahuje žiaden záväzok týkajúci sa množstva kovového odpadu. Tvrdenia žalovanej v odvolaní považuje za účelové a zotrvala na tvrdení, že žalovaná si od mája 2019 nesplnila povinnosť uhradiť kúpnu cenu za dodaný kovový odpad, na čom nič nemení fakt, že žalovaná počas týchto mesiacov uhrádzala staršie splatné faktúry. Nepravdivé sú tvrdenie žalovanej, že žalobkyňa tolerovala zlé platobnú disciplínu žalovanej ako pravidlo. Žalobkyňa dodala, že vo veci je aktívne vecne legitimovaná. Návrh bol podaný elektronicky prostredníctvom elektronického formulára vydaného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky cez portál E-žaloby a v ňom bola žalobkyňa jednoznačne, správne a presne identifikovaná a zároveň k návrhu bol pripojený ako dôkaz výpis z obchodného registra spoločnosti žalobkyne. Príloha k elektronickému formuláru obsahujúca samotný text návrhu obsahuje len zrejmu nesprávnosť uvedenú pri IČO, kde sa administratívnym pochybením nakopírovalo IČO právnej predchodkyne žalobkyne.

4. Žalovaná zotrvala na odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených. Doplnila, že i pre odvolacie konanie platí pravidlo, že pre rozhodnutie je relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Nie je možné teda prihliadať na nové skutočnosti a dôkazy, ktoré súdu predložila žalobkyňa až po 2.12.2019, a to skutočnosť, že dňa 18.12.2019 nadobudol právoplatnosť platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica z 29.11.2019 sp. zn. 31Up/1658/2019 a vyjadrenie žalobkyne, že existenciu ďalšieho záväzku žalovanej preukáže potvrdením ďalšej spoločnosti o existencii splatných pohľadávok voči žalovanej. Doplnila, že celková suma záväzkov žalovanej k 31.12.2019 predbežne predstavuje sumu 1.510.159,05 eur, teda suma pohľadávok podľa predbežnej účtovnej závierky aj za rok 2019 prevyšuje sumu záväzkov žalovanej. Žalovaná teda nebola k 31.12.2018 ani k 31.12.2019 platobne neschopná. Poukázala ďalej

na to, že žalobkyňa nesprávne vykladá príslušné ustanovenia zmluvy o poskytnutí NFP a VZP a zmluvy o zriadení záložného práva. Žalovaná dodala, že žalobkyňa bola teda na základe kúpnej zmluvy a praxe, ktorú medzi sebou strany zaviedli, povinná zmluvu riadne vypovedať alebo ak boli splnené podmienky, tak od zmluvy odstúpiť, a do momentu riadneho ukončenia zmluvy bola povinná podľa zmluvy riadne plniť.

5. Žalobkyňa poukázala na to, že hoci je pre odvolací súd relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, neznamená to, že odvolací súd nemôže zopakovať alebo doplniť dokazovanie a skutkový stav ku dňu rozhodovania súdu o nariadení zabezpečovacieho opatrenia je možné zisťovať aj dôkazmi vyhotovenými po tomto rozhodovaní. V tomto prípade platobný rozkaz je dôkaz, ktorý preukazuje skutkový a právny stav ku dňu 2.12.2019, teda existenciu splatnej a neuhradenej pohľadávky žalobkyne voči žalovanej vo výške 543.281,11 eur a čestné vyhlásenie ďalšieho veriteľa, ktorý v čase po 2.12.2019 vyhlási, že má a ku dňu 2.12.2019 voči žalovanej pohľadávku po lehote splatnosti viac ako 30 dní, je dôkaz preukazujúci pohľadávku veriteľa ku dňu 2.12.2019. Sumy platieb, ktoré uviedla žalovaná v odvolaní žalobkyňa nerozporuje, avšak rozporuje spôsob, akým ich žalovaná započítava na úhradu jednotlivých faktúr, nakoľko žalovaná posielala na účet žalobkyne vždy zaokrúhlenú sumu, pričom nikdy v popise platby nebolo uvedené číslo faktúry. Z tohto dôvodu žalobkyňa započítavala faktúry tak, ako boli najskôr splatné v mysle § 330 ods. 1 Obchodného zákonníka. Podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia považuje všetky za splnené.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), ktoré ale nezistil, súc pritom viazaný skutkovým a právnym stavom v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty strán predostreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť vo veci žalobkyňou navrhované zabezpečovacie opatrenie (v napadnutej časti).

8. Podľa § 343 ods. 1 až 3 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

9. Podľa § 344 ods. 1 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

10. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (pozn. a teda i o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia) má povahu osvedčovania. Žalobca osvedčuje (hodnoverne) dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (nároku vo veci samej), ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Hoci posúdenie úspešnosti osvedčenia podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia, bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je žalobca povinný dosiahnuť tzv. hodnoverné osvedčenie (keďže zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu). Osvedčené skutočnosti majú preto spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného a procesného práva legitimizuje vyhovujúci výrok a teda nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (porov. Števec M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1106 s.).

11. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná alebo bola judikovaná s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo neuspokojenia pohľadávky veriteľa. Vzťah medzi neodkladnými a zabezpečovacími opatreniami je vyjadrený v § 324 ods. 3 CSP. Zabezpečovacie opatrenie má prednosť pred neodkladným opatrením, ktoré sa nariadi iba za predpokladu, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Ide teda o vzťah subsidiarity neodkladného opatrenia k zabezpečovaciemu opatreniu. Regulovanie vzťahov prostredníctvom inštitútu zabezpečovacieho opatrenia má vždy prednosť pred reguláciou vzťahov neodkladným opatrením.

12. Z ustanovenia § 343 ods. 1 CSP vyplýva, že základným predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na ktoré sa primerane použijú ustanovenia o neodkladnom opatrení obsiahnuté v § 324 a nasl. CSP je obava veriteľa, že exekúcia bude ohrozená. Základným účelom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia preto je zvýšiť vymožiteľnosť peňažnej pohľadávky a obmedziť priestor dlžníka (resp. ručiteľa) na zbavenie sa majetku, ktorý by inak bolo možné postihnúť exekúciou. Zriadením zabezpečovacieho opatrenia súdom sa v podstate jedná o sudcovské záložné právo, ktoré má povahu riadneho záložného práva podľa § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré v prípade plurality záložných veriteľov garantuje záložnému veriteľovi relevantné poradie. K výkonu môže veriteľ pristúpiť až po právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ktorým mu bude zabezpečovaná pohľadávka priznaná.

13. Dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva, teda odvrátiť možnosť zmarenia uspokojenia peňažnej pohľadávky v exekučnom konaní. V prípade zabezpečovacieho opatrenia, ktoré slúži zamedzeniu obavy z ohrozenia exekúcie, potom zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom za predpokladu, že navzdory existencii vykonateľného rozhodnutia povinný odmietne uloženú povinnosť splniť dobrovoľne, by mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti osoby z rozhodnutia oprávnenej úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu oprávneného k uplatneniu takejto možnosti. Hoci existencia takejto obavy nie je prítomnou vždy, na jej prítomnosť však nemožno usudzovať iba z vyvíjania aktivít zo strany povinnej osoby, týkajúcich sa jej majetku v smere zbavenia sa ho, ale aj z iných faktorov podmieňujúcich schopnosť splnenia povinnosti, o ktorú v konaní ide. Existenciu obavy z ohrozenia exekúcie je tu potrebné vnímať aj v širších súvislostiach.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že peňažná pohľadávka žalobkyne bola dostatočne osvedčená k návrhu priloženými listinnými dôkazmi (faktúrami spolu so skladovými príjemkami a vážnymi lístkami), ako aj platobným rozkazom vydaným ešte pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia.

Odvolačný súd dodáva, že i preň je relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, čo však neznamená, že odvolačný súd nemôže zopakovať alebo doplniť dokazovanie. Vylúčené je len to, aby založil svoje rozhodnutie na skutočnostiach, ktoré nastali až po vydaní napadnutého uznesenia, t. j. v preskúmvanej veci po 2.12.2019. Odvolačný súd teda nemôže prihliadať na skutočnosť, že platobný rozkaz už medzičasom nadobudol právoplatnosť, môže však prihliadať na to, že bol vydaný.

Peňažná pohľadávka žalobkyne bola teda dostatočne osvedčená, naproti tomu žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala, že by pohľadávka žalobkyne voči nej zanikla splnením, prípadne iným spôsobom. Žalovaná tvrdila, že celkovo zaplatila žalobkyňu v roku 2019 sumu 1.063.154,04 eur, z toho dňa 13.9.2019 žalobkyňu uhradila napr. faktúru 81002619 v sume 50.000 eur, ktorú skutočnosť potvrdila i žalobkyňa, avšak s tým, že žalovaná posielala na účet žalobkyne vždy zaokrúhlenú sumu, pričom nikdy v popise platby neuviedla číslo faktúry a z tohto dôvodu žalobkyňa započítavala faktúry tak, ako boli najskôr splatné v zmysle § 330 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalobkyňa k tejto námietke ďalej uviedla, že suma žalovaná vo veci samej bola sumou pozostávajúcou z faktúr, ktoré zostali neuhradené po čiastočných úhradách zo strany žalovanej a po započítaní úhrad na skôr splatné pohľadávky žalobkyne voči žalovanej.

Odvolačný súd vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná nepredložila dôkaz o výške zaplatených faktúr voči žalobkyňu ku dňu 2.12.2019, ktoré eviduje vo svojom účtovníctve, príp. výpisy z banky preukazujúce úhrady platieb na konkrétne čísla faktúr, je toho názoru, že v tomto smere bol postup žalobkyne v zmysle § 330 Obchodného zákonníka (t.j. započítavanie úhrad žalovanej na najskôr splatné záväzky) v súlade so zákonom a výška dlhu žalovanej tak bola deklarovaná správne (žalovaná opak v rámci odvolania nepreukázala).

15. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu musí mať osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa vzťahuje zabezpečovacie opatrenie, musí súd zohľadniť zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie. Z hľadiska rozsahu zabezpečenia tak nesmie vzniknúť celkom zjavný nepomer a súd by mal rešpektovať zásadu a požiadavku proporcionality.

16. Za dôvodnú odvolací súd nepovažoval argumentáciu žalovanej o neexistencii obavy, že exekúcia bude ohrozená. V danom prípade žalobkyňa dostatočne osvedčila obavu z ohrozenia exekúcie ako zákonnej podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, keďže zloženie majetku žalovanej nie je dostatočne likvidné (ako vyplýva z účtovnej závierky za rok 2018 ako i z predbežných predpokladov žalovanej za rok 2019) na to, aby uspokojila splatné záväzky. Pokiaľ ide o tvrdenie o platobnej neschopnosti žalovanej, existencia obavy z ohrozenia exekúcie nie je podmienená platobnou neschopnosťou dlžníka (i keď žalobkyňa preukázala, že voči žalovanej existujú pohľadávky po lehote splatnosti viac ako jedného veriteľa) a posudzovanie tejto otázky presahuje i rámec odvolacieho konania. Zároveň však treba uviesť, že vyhlásenie konkurzu na majetok žalovanej by reálne zmarilo akékoľvek exekučné konania. Ani skutočnosť, že žalovaná nevykonáva (nemôže vykonať) úkony smerujúce k speňaženiu svojich nehnuteľností ešte neznamená, že tu obava z ohrozenia exekúcie neexistuje, keďže túto je tu potrebné vnímať aj v širších súvislostiach. Ochrana priznaná zabezpečovaním opatrením môže byť právne účinná a efektívna iba v prípade jej včasného nariadenia. Ak by mala žalobkyňa čakať na okamih, kedy bude zjavné, že žalovaná sa začala svojím úmyselným konaním zbavovať majetku a tým znižovať hodnotu svojho exekúciou postihnuteľného majetku, takáto ochrana by sa mohla minúť svojim účinkom. V prípadoch nakladania s vlastníckym právom k nehnuteľnostiam totiž treba zobrať do úvahy predovšetkým to, že ak by žalovaná ako povinná už urobila právny úkon smerujúci k zbaveniu sa vlastníctva, nie je tu prakticky žiadny rýchly a efektívny prostriedok schopný zabrániť, aby došlo aj k evidenčnej zmene vlastníckeho práva zápisom v katastri nehnuteľností. Práve preto len samotné uskutočňovanie faktických úkonov smerujúcich k zbavovaniu sa majetku povinnej osoby nemá na potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zásadný vplyv a ich absencia nemôže byť jediným kritériom pre hodnotenie splnenia podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (porov. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 1.12.2020 sp. zn. 41CoCsp/50/2020).

17. Vo vzťahu k námietke nevypovedania kúpnej zmluvy, resp. neodstúpenia od kúpnej zmluvy, odvolací súd uvádza, že táto bola v preskúmvanej veci bez právneho významu. Je výlučným právom zmluvnej strany (žalobkyne) zmluvu vypovedať alebo od nej odstúpiť, najmä za situácie, keď sa ako dodávateľ v zmysle kúpnej zmluvy nezaviazala dodávať určité množstvo odpadu - kovového šrotu žalovanej. Žalovaná sa pritom nemôže brániť poukazovaním na nedodržanie zásad poctivého obchodného styku zo strany žalobkyne, keď ako sama uviedla, od začiatku zmluvného vzťahu bola v omeškaním s platením faktúr, teda sama priznala, že nekonala poctivo. Práve naopak, ak žalovaná tvrdila, že kúpna cena kovového šrotu bola pre ňu nevýhodná a žalobkyňa s ňou o tom odmietla rokovať, potom jej nič nebránilo, aby sama tento zmluvný vzťah ukončila.

18. V posudzovanej veci ako čiastočne dôvodnú odvolací súd vyhodnotil námietku žalovanej týkajúcu sa nerešpektovania zásady proporcionality z hľadiska rozsahu zabezpečenia peňažnej pohľadávky žalobkyne. Súd prvej inštancie zriadil záložné právo na dvoch nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovanej, a to k stavbe zapísanej na LV č. XXXX a k pozemku zapísanému na LV č. XXXX, pričom sa nedostatočne vysporiadal s hodnotou týchto nehnuteľností vo vzťahu k výške zabezpečovanej pohľadávky žalobkyne. Z účtovnej závierky žalovanej za rok 2018 pritom vyplýva, že hodnota stavby je 1.499.371,20 eur a hodnota pozemku je 6.638,78 eur. I keď súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti sú už zaťažené záložným právom iných záložných veriteľov, nezahodnotil dostatočne proporcionality vo vzťahu k zabezpečovanej pohľadávke vo výške 543.281,11 eur s príslušenstvom. Zriadenie zabezpečovacieho práva je však potrebné posudzovať vo vzťahu k jednotlivým nehnuteľnostiam zvlášť, vzhľadom na skutočnosť, že tieto sú založené na základe rôznych zmlúv. Samotná žalobkyňa vo svojom vyjadrení uviedla, že má záujem na zachovaní sudcovského záložného práva najmä vo vzťahu k stavbe.

Odvolací dospel k záveru, že zriadenie sudcovského záložného práva vo vzťahu k stavbe je dostatočným zabezpečením pohľadávky žalobkyne. Hodnota stavby síce takmer trojnásobne prevyšuje hodnotu zabezpečovanej pohľadávky, avšak tu je potrebné zohľadniť skutočnosť, že táto nehnuteľnosť je už zaťažená záložným právom banky na zabezpečenie poskytnutého úveru s príslušenstvom, ktorá

skutočnosť znižuje cenu nehnuteľnosti (k zostatkovej hodnote úveru žalovaná neuviedla relevantné skutkové tvrdenia).

Vzhľadom na výšku pohľadávky žalobkyne a existujúcu ťarchu na nehnuteľnosti - stavbe, ktorou má byť zabezpečená pohľadávka žalobkyne, žalovaná nebude týmto zabezpečovacím opatrením oproti žalobkyne neprimerane znevýhodnená.

Odvolačný súd tiež dodáva, že zabezpečovacie opatrenie a zásah do práv žalovanej nastúpi až vtedy, ak žalovaná nebude ochotná splniť, čo jej bude ukladať právoplatné súdne rozhodnutie, nakoľko zabezpečovacie opatrenie nepredstavuje materiálny zásah do práv žalovanej - neobmedzuje ju ani v užívaní, ani v nakladaní s nehnuteľnosťou - stavbou, ku ktorej bolo zriadené sudcovské záložné právo. Pokiaľ však išlo o pozemok, zriadenie sudcovského záložného práva k nemu by vzhľadom na jeho hodnotu v porovnaní s hodnotou zabezpečovanej pohľadávky nemalo žiadny význam (navyše žalovaná by mohla byť vystavená i riziku vysokých sankcií, napr. vrátenie nenávratného finančného príspevku vo výške viac ako 1,3 mil. eur). V tejto časti preto odvolací súd nepovažoval za správne rozhodnutie súdu prvej inštancie, keď zabezpečovacie opatrenie bolo nariadené aj vo vzťahu k tejto nehnuteľnosti (pozemku).

19. V závere odvolací súd ešte k námietke žalovanej vo vzťahu k tvrdenej absencii aktívnej vecnej legitímácie uvádza, že túto námietku nebolo možné považovať za dôvodnú. Z obsahu spisu vyplýva, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podala žalobkyňa s obchodným menom Wertheim T, s.r.o. a to elektronicky prostredníctvom elektronického formulára vydaného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky cez portál E-žaloby (v ňom bola žalobkyňa správne identifikovaná identifikačným číslom 47 618 248). Ak v prílohe formulára obsahujúcej samotný návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia došlo zo strany žalobkyne k nesprávnemu označeniu jej identifikačného čísla, jednalo sa len o zrejmu nesprávnosť, z ktorej nemožno vyvodzovať nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne, ako sa mylne domnieva žalovaná, a to ani s poukazom rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.2.2006 sp. zn. 1 Obdo V 4/2005. Súd prvej inštancie by nepostupoval správne práve vtedy, ak by konanie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zastavil z dôvodu, že žalobkyňa je neexistujúci subjekt, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa bola v elektronickom formulári označená správnym identifikačným číslom, o čom svedčia i pripojené listinné dôkazy. Z pripojených listinných dôkazov - faktúr, skladových príjemok a vážnych lístkov bol jednoznačne preukázaný i zmluvný vzťah medzi stranami sporu, keď skladové príjemky i vážne lístky vystavovala žalovaná (sú ňou i podpísané), pričom v nich ako dodávateľa označila žalobkyňu a na ich základe žalobkyňa vystavila žalovanej ako odberateľovi faktúry. Žalovaná preto nemohla mať pochybnosti o tom, kto je jej zmluvným partnerom, resp. kto je právnu nástupkyňou spoločnosti Wertheim, s.r.o., pokiaľ ide právny vzťah založený kúpnu zmluvou z 1.8.2008 (v rámci toho konania predložená žalovanou). Vzhľadom na tieto skutočnosti, nedôvodnou bola i námietka o nepreukázaní existencie zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, a to aj napriek tomu, že žalobkyňa ako dôkaz omylom k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia predložila kúpnu zmluvu z 15.3.2005, namiesto kúpnej zmluvy z 1.8.2008 (pričom obe kúpne zmluvy boli obsahovo takmer totožné, boli uzavreté medzi tými istými zmluvnými stranami a dodatky predložené žalobkyňou sa vzťahovali na kúpnu zmluvu z 1.8.2008).

20. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa zriadenia záložného práva k stavbe ako vecne správne potvrdil (keď všetky podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia boli splnené), a v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa zriadenia záložného práva k pozemku uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ako nedôvodný zamietol.

21. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 a § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v časti o nariadenie zabezpečovacieho

opatrenia k stavbe a neúspešná v časti o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia k pozemku a k pohľadávkam žalovanej voči spoločnosti US Steel Košice, a.s., čo zároveň predstavuje čiastočný úspech žalovanej. Vzhľadom na čiastočný úspech oboch strán sporu, odvolací súd právo na náhradu trov prvoinštančného konania žiadnej zo strán nepriznal.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 a § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní mala žalobkyňa úspech v časti o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia k stavbe, ktorej hodnota predstavuje 1.499.371,20 eur a neúspech v časti o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia k pozemku, ktorého hodnota je 6.638,78 eur. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal práve z hodnoty nehnuteľností, vo vzťahu ku ktorým bolo zriadené záložné právo a vzhľadom na nepatrný neúspech žalobkyne v odvolacom konaní (0,44 %) jej odvolací súd priznal nárok voči žalovanej na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

23. Písomné vyhotovenie odôvodnenia uznesenia vypracovala členka senátu JUDr. Erika Tischlerová (sudca spravodajca).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený

osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.